

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2013/38/516

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellante], woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de Examencommissie Gezondheidswetenschappen van de Faculteit der Aard- en Levenswetenschappen, verweerster, om geen andere derde beoordelaar aan te wijzen.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 26 juni 2013 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 25 juni 2013. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 8 juli 2013 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 16 september 2013 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 23 september 2013.

Appellante is in persoon verschenen. Zij werd bijgestaan door [B.]. Verweerster werd vertegenwoordigd door [vice-voorzitter Examencommissie], [lid (tevens secretaris) Examencommissie] en [adviseur Examencommissie]. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft ingevolge de eisen van het Placement Manual for Master's Placement Health Sciences 2012-2013 een onderzoekstage gevolgd en op grond daarvan een (verplicht) artikel geschreven. Verweerster duidt dit als masterscriptie aan.

Appellante stelt dat de beoordeling van het artikel niet rechtmatig is uitgevoerd en dat er procedurele fouten zijn gemaakt bij het aanwijzen van de examinatoren. Kern daarvan is dat appellante een kwalitatieve methode heeft toegepast bij het schrijven van haar artikel, terwijl één van de examinatoren, te weten de derde beoordelaar, het artikel heeft beoordeeld als ware het gebaseerd op een kwantitatieve methode.

Appellante voert zes gronden voor het beroep aan:

- a. de procedure van de beoordeling van het afstudeerartikel deugt niet;
- b. de samenstelling van de examencommissie (verweerster) deugt niet. Deze wekt de schijn van partijdigheid;
- c. verweerster heeft geen gebruik gemaakt van de oplossing die één van de examinatoren had aangedragen;
- d. de procedure bij het bepalen van de eindbeoordeling deugt niet. Appellante doelt op het onvolledig en mogelijk gewijzigd beoordelingsformulier;
- e. de inhoudelijke beoordeling van het kwalitatief gefundeerde artikel deugt niet, omdat de examinatoren een oordeel hebben gegeven alsof het een kwantitatief onderzoek betrof;
- f. andere studenten die een kwalitatief onderzoek hebben gedaan zijn beoordeeld door examinatoren die deskundig zijn op het terrein van kwalitatief onderzoek.

Verweerster wijst het verzoek af en beargumenteert dat als volgt.

Voor de aanwijzing van examinatoren gelden vaste criteria, waaronder voldoende ervaring met het doen van onderzoek, alsmede een afgeronde promotie. De Examencommissie

Gezondheidswetenschappen (verweerster) heeft een lid belast met het voorstellen van een derde examinator, indien de beoordelingen van de eerste twee examinatoren niet met elkaar overeenkomen. Het voorstel van bedoeld commissielid wordt bekrachtigd door verweerster, tenzij er reden tot nader overleg is.

Twee leden van de Examencommissie waren betrokken bij de beoordeling van de masterscriptie ('artikel') van appellante, te weten [lid 1] en [lid 2]. Verweerster heeft hierin geen aanleiding gezien een andere procedure te volgen dan gebruikelijk bij het aanwijzen van een derde examinator. Omdat de eerste examinator tot een voldoende heeft geoordeeld en de tweede tot een onvoldoende, was het aanwijzen van een derde examinator noodzakelijk. Het commissielid [lid 2] heeft namens verweerster de derde examinator aangewezen, waarna verweerster de aanwijzing heeft bekrachtigd.

De masterscriptie van appellante is door de derde examinator onvoldoende bevonden. [Lid 2] heeft vervolgens verweerster gevraagd de derde examinator te vervangen. De beweegredenen voor de vervanging heeft [lid 2] schriftelijk onderbouwd. Kern daarvan is dat de kennis van kwalitatief onderzoek bij de derde examinator onvoldoende zou zijn. Hoewel het hier een intern memo betrof, heeft appellante ook de beschikking over dit document.

Verweerster heeft het verzoek van [lid 2] tot aanwijzing van een andere derde examinator afgewezen. Tot dit besluit is verweerster gekomen buiten aanwezigheid van de beide leden die betrokken waren bij de beoordeling van de masterscriptie. Voornoemd verzoek is afgewezen, omdat het verzoek tot vervanging is ontvangen nadat de derde examinator een onvoldoende had toegekend voor de scriptie en een andere docent bereid bleek tot een positief oordeel te komen. Die andere docent was door [lid 2] voorgesteld als vervanger van de derde examinator. Verweerster benadrukt dat een Examencommissie tot een objectieve kwaliteitsbewaking in staat moet zijn. De manier waarop de andere derde beoordelaar is voorgesteld, zou de schijn kunnen wekken dat er van een objectief oordeel geen sprake meer kan zijn. Verweerster is voorts van mening dat de derde examinator voldeed aan de eisen om aangewezen te worden als examinator.

Het beroepschrift van appellante tegen de aanwijzing van de derde examinator is eveneens pas ingediend nadat deze een onvoldoende beoordeling had gegeven, Het beroep is niet meteen na de aanwijzing van de examinator ingesteld.

Verweerster stelt dat alle examinatoren in staat zijn masterscripties te beoordelen. De in dit beroep omstreden derde examinator heeft bovendien ervaring met kwalitatief onderzoek en begeleidt studenten daar ook in.

Verweerster erkent dat het beoordelingsformulier niet volledig was ingevuld toen de beoordeling aan appellante bekend werd gemaakt. Tijdens de poging tot minnelijke schikking lag er echter een volledig ingevuld formulier klaar, dat toen door een misverstand helaas niet aan appellante is overhandigd. Inmiddels is appellante wel in het bezit van dit formulier.

III. Verloop der zitting

Het College zet uiteen dat de zitting zich zal beperken tot de klacht over de aanwijzing van de derde examinator en de status van het beoordelingsformulier.

Verweerster licht toe dat zij in voorkomende gevallen een derde examinator aanwijst. In de praktijk is die taak aan een lid van de Examencommissie (verweerster), te weten aan [lid 2], opgedragen. Het lid stelt voor wie als derde beoordelaar te benoemen, waarna verweerster het voorstel bekrachtigt. Alleen als daarbij problemen ontstaan, legt dit lid de zaak voor aan verweerster.

Ter zitting laat het [lid 2] vanaf de publieke tribune weten dat zij protest heeft aangetekend tegen de beoordeling van de derde examinator, omdat het oordeel van deze examinator niet passend was.

Er is onduidelijkheid over het moment waarop de derde examinator is aangewezen, over de datum van de beoordeling door deze derde examinator en over de datum van het verzoek om de derde examinator te vervangen. Aan verweerster wordt door het College verzocht de notulen van de vergadering toe te sturen, waarin de aanwijzing van de derde examinator is vastgelegd. Verweerster voldoet hier daags na de zitting aan.

Verweerster licht toe dat het beoordelingsformulier door verschillende omstandigheden, die samenhangen met de zomerperiode, niet tijdig volledig was ingevuld. Om appellante zo spoedig mogelijk op de hoogte te stellen van het oordeel, is haar een onvolledig ingevuld formulier toegestuurd. Inmiddels is een volledig formulier aan appellante overhandigd.

IV. Overwegingen van het College

De bevoegdheden van het College van Beroep voor de Examens zijn neergelegd in artikel 7.61 WHW. Daaruit volgt dat het College niet bevoegd is te oordelen over de inhoud van een tentamen, dan wel werkstuk, noch over de beoordeling van kennen en kunnen van studenten als zodanig. Evenmin is het College bevoegd te oordelen over de samenstelling van een Examencommissie. Het beroep is derhalve wat de gronden b en e betreft niet-ontvankelijk.

Het beroep is wat grond c betreft eveneens niet-ontvankelijk. Het is aan verweerster zelf om al dan niet op voorstellen van examinatoren in te gaan, tenzij het voorstel de wet- of regelgeving te buiten gaat.

Grond d zag op de onvolledige invulling van het beoordelingsformulier. Ruim voor de zitting is een volledig ingevuld formulier aan appellante ter hand gesteld. Het procesbelang van appellante ontbreekt derhalve. Het beroep is dus ook in dit opzicht niet-ontvankelijk.

Het beroep is wel ontvankelijk wat betreft de gronden a en f. Deze twee gronden beogen hetzelfde: het betwisten van de deugdelijkheid van de gevolgde procedure bij het aanwijzen van een derde examiner. Deze gronden zullen dan ook als één worden behandeld.

Het College stelt vast dat de eerste examiner, tevens lid [lid 2] van de Examencommissie (verweerster) is. Uit de agenda van verweerster voor de vergadering van 28 mei 2013, waarin de aanwijzing van de derde examiner voor appellante aan de orde is, blijkt dat deze derde examiner reeds vóór de datum waarop verweerster haar vergadering hield, en in ieder geval voor de vergadering van 25 juni 2013, bezig was met het beoordelen van de masterscriptie van appellante. Daarop wijst ook de datum van het beoordelingsformulier, namelijk 24 mei 2013. De derde examiner is derhalve niet door verweerster aangewezen, maar door de eerste examiner, die daartoe niet bevoegd is.

Nu de derde beoordelaar niet op de juiste wijze door verweerster is aangewezen, kan het bestreden besluit niet in stand blijven. Aan verweerster zal worden opgedragen een derde examiner volgens de juiste procedure aan te wijzen. Het zou daarbij – uit een oogpunt van een zo objectief mogelijke nieuwe beoordeling van de thesis – moeten gaan om een andere derde examiner dan die welke in een eerder stadium door de Examencommissie is aangewezen of door de eerste examiner is voorgesteld.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk ten aanzien van de gronden b, c, d en e.

Het College verklaart het beroep ten aanzien van de gronden a en f gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een derde beoordelaar aan te wijzen met inachtneming van de overwegingen van het College.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 10 oktober 2013 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC te Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 44,-.